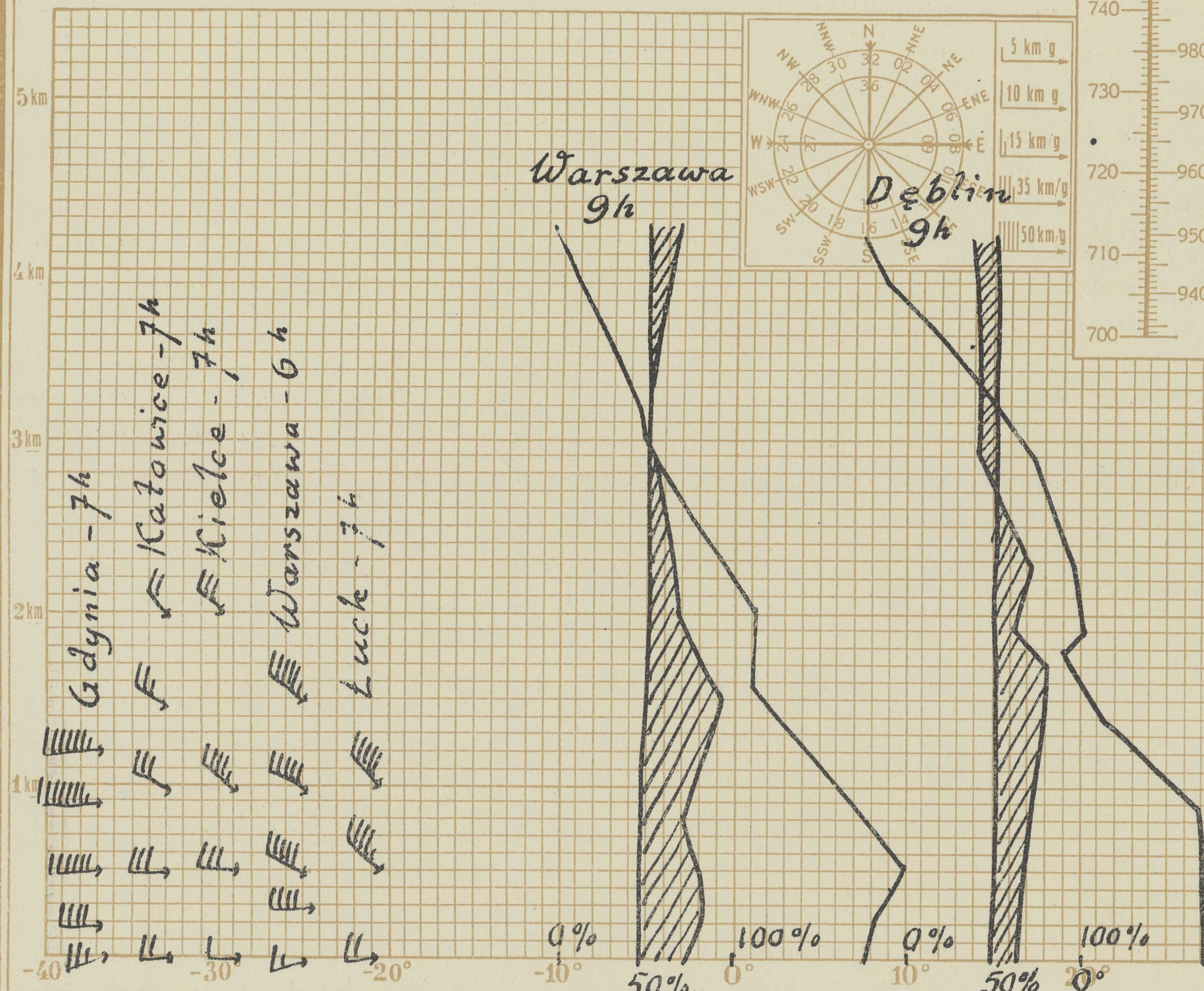
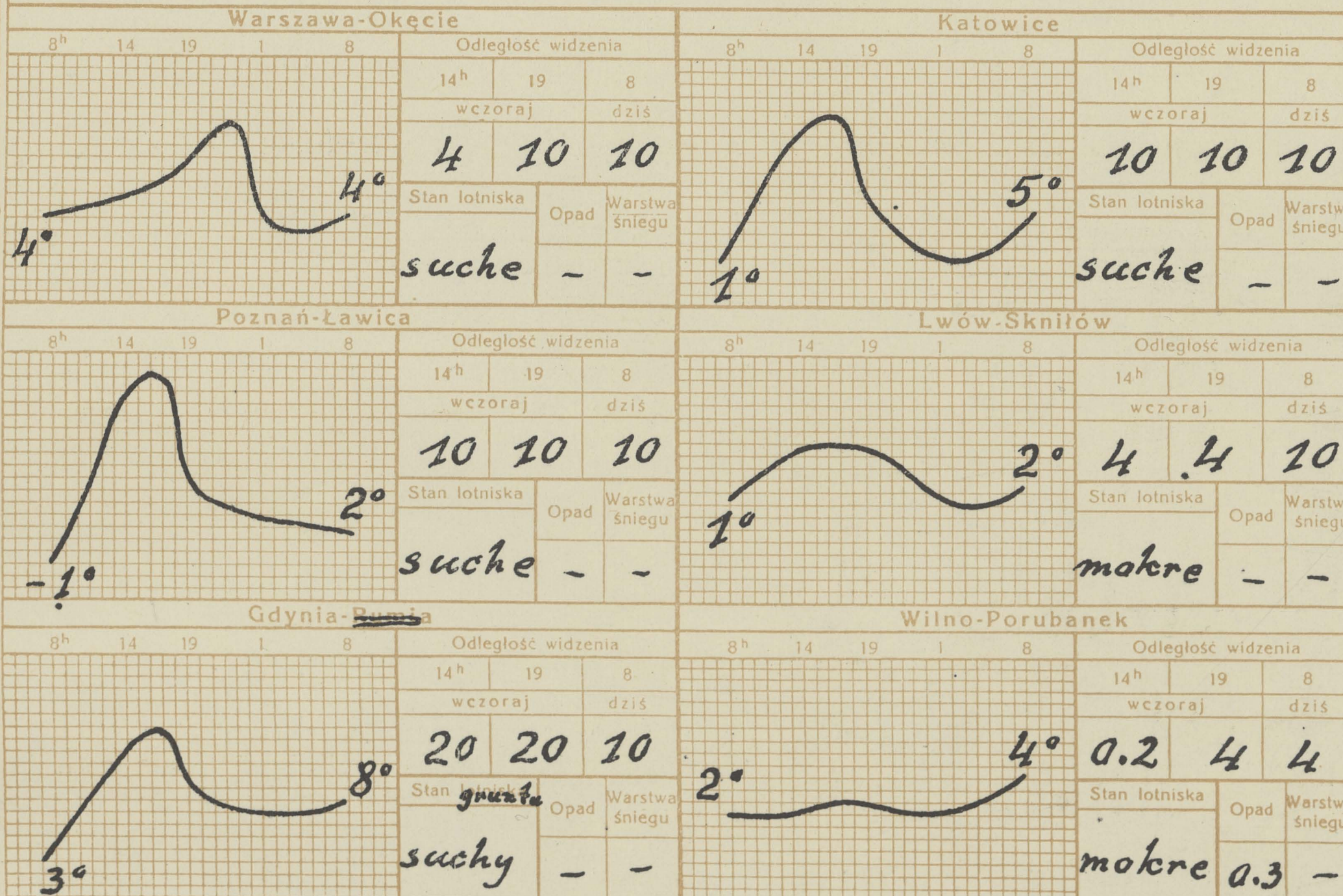

KOMUNIKAT O STANIE POGODY PAŃSTWOWEGO INSTYTUTU METEOROLOGICZNEGO w WARSZAWIE

SPOSTRZEŻENIA AEROLOGICZNE W POLSCE

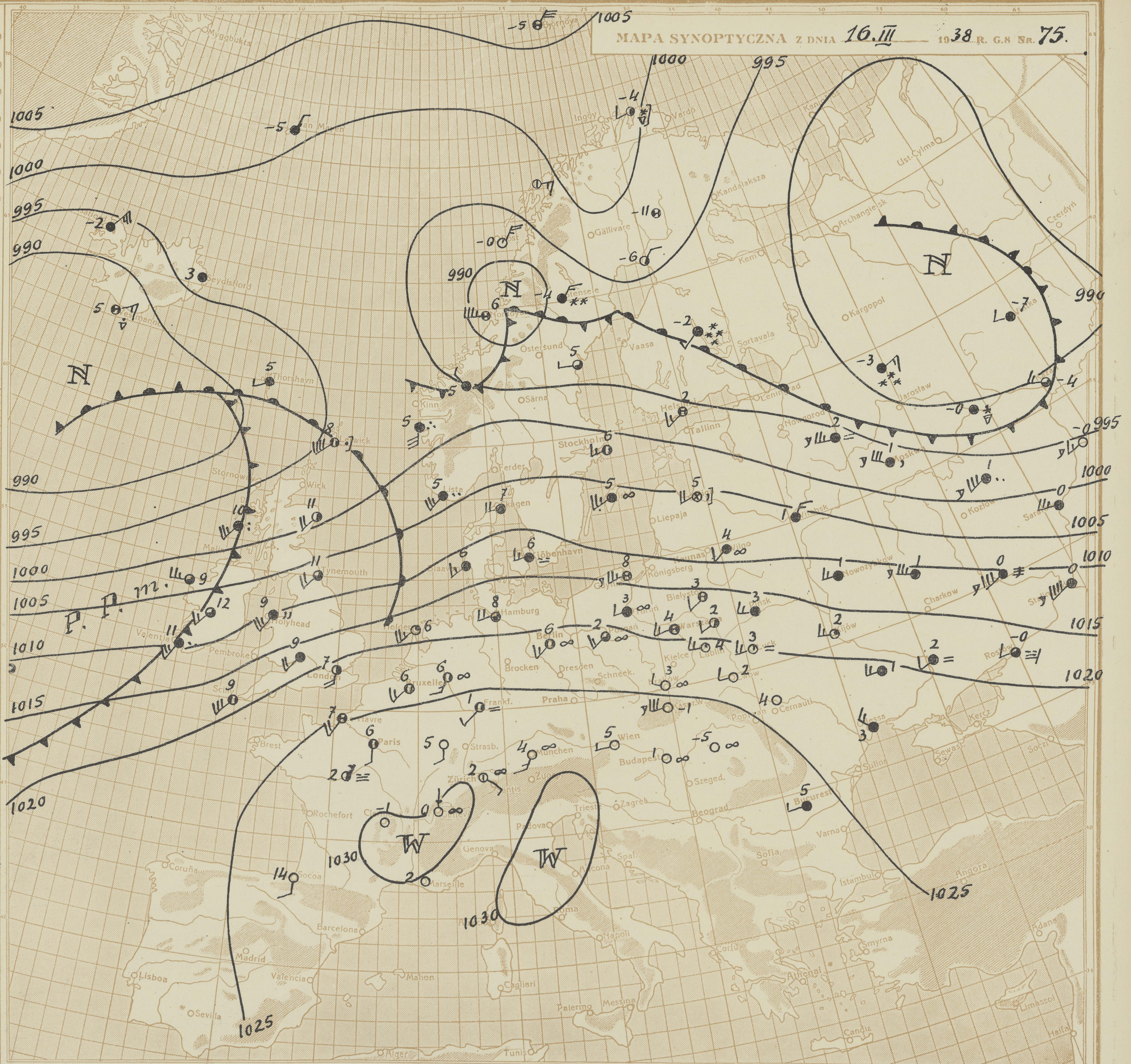

SPOSTRZEŻENIA METEOROLOGICZNE NA LOTNISKACH

STAN ATMOSFERY w dniu 16.III.1938 r.

MAPA SYNOPTYCZNA Z DNIA 16.III 1938 R. G.8 Nr. 75.

PROGNOZA NA czwartek DN. 17.III. 1938 R.

Skala 1:100 000 km.

Północną część Europy zalega obszar niżowy z trzema środkami, znajdującymi się nad Islandią, Skandynawią i Rosją. Wobec tego nad krajami Europy zachodniej i środkowej przepływa ciepłe i dość wilgotne powietrze pochodzenia zwrotnikowo-morskiego. Sondowania wyższych warstw wykazują, że w masie tej występują nieciągłości temperatury, spowodowane osiadaniami.

W dalszym ciągu dość pogodnie i ciepło. W dzielnicach północnych zachmurzenie większe i gdzieś drobny deszcz. Umiarkowane wiatry z kierunków zachodnich. Widzialność dość dobra. Podstawa chmur powyżej 300 m.

Akt. N. 3602 137/2

OBJAŚNIENIA DO MAPY POGODY.

Linie ciągłe na mapie synoptycznej łączące punkty, w których ciśnienie po zredukowaniu do poziomu morza ma jedną wartość, nazywają się izobarami. Izobary wykreślone są zazwyczaj co 5 milibarów (1 mb odpowiada $\frac{3}{4}$ mm słupa rtęci), a wartość ciśnienia podana jest przy każdej izobarze.

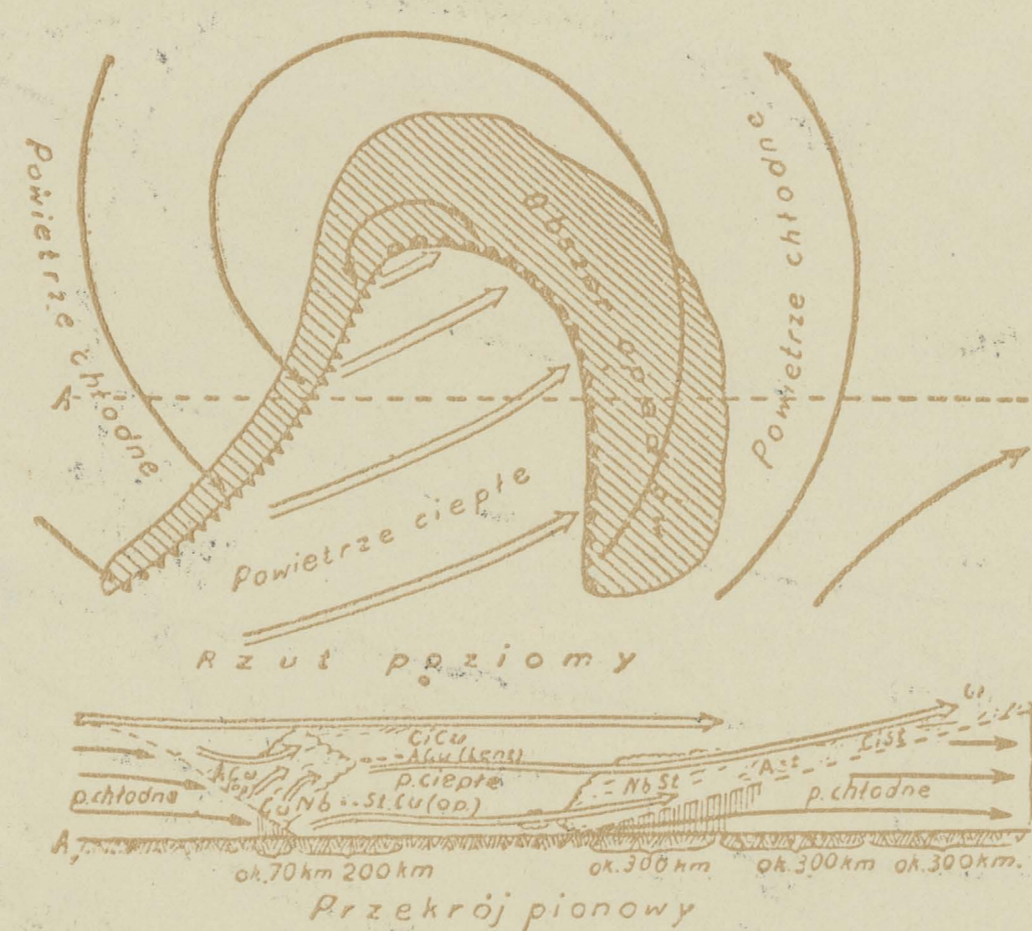
W pewnych obszarach mapy izobary tworzą linie zamknięte. Jeżeli w takim obszarze ciśnienie barometryczne w kierunku do środka maleje, to zwie się on niżem lub depresją barometryczną i oznaczony jest literą N (niż). Obszar o ciśnieniu wzrastającym ku środkowi nazywamy wyżem lub antycyklonem i oznaczony jest on literą W (wyż).

Z powyższymi utworami barometrycznymi związane są w ogólnych zarysach prądy powietrzne, a mianowicie na półkuli północnej w niżu wiatr wieje w kierunku przeciwnym do biegu wskazówek zegara z odchyleniem ku środkowi, a w wyżu odwrotnie.

Stany pogody natomiast uzależnione są głównie od mas powietrza i frontów; te ostatnie są granicami dwóch mas o różnych właściwościach. W pierwszym więc rzędzie na mapie synoptycznej wyróżniać należy masy powietrza ze względu na ich pochodzenie i właściwości termodynamiczne, a następnie wyznaczyć położenie frontów. Z przebiegiem frontów związane są zazwyczaj wszelkie zakłócenia w stanie pogody.

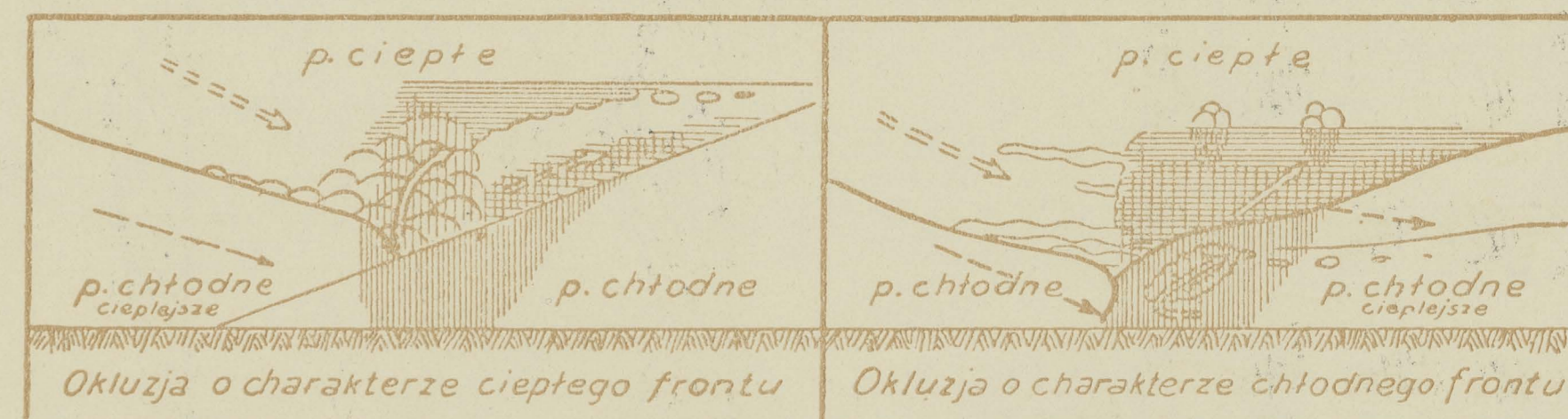
Prąd ciepłego, a więc lżejszego powietrza, napotykając na swej drodze chłodniejszą masę zmuszony jest do ruchu wstępującego. Między tymi dwoma masami powietrza (ciepłego i chłodnego) wytworza się powierzchnia wklęsła, nachylona pod bardzo małym kątem do poziomu (około $\frac{1}{2}^\circ$). Jej przecięcie z powierzchnią ziemi nazywamy frontem ciepłym.

Wznoszące się powietrze podlega ochłodzeniu, a po osiągnięciu punktu rosy nadmiar pary wodnej zostaje skraplany, tworząc w ten sposób chmury warstwowe, które przy odpowiedniej grubości dają opad o charakterze ciągłym. Front ciepły na mapie oznacza się za pomocą linii czerwonej albo .

Rys. 1.

Napływ natomiast chłodnego a więc cięższego powietrza wypiera przed sobą powietrze ciepłe i zmusza je do intensywnego unoszenia się. Powoduje to powstawanie chmur kłębiastych oraz przelotne opady, a często i burze. Granica między tymi dwoma masami w warstwach przyziemnych tworzy front chłodny, którego przebieg na mapie pogody zaznaczony jest linią niebieską albo .

Rys. 2.

Schematyczne przekroje pionowe oraz rzuty na płaszczyznę poziomą wyżej omawianych frontów przedstawia rys. 1. Front chłodny przemieszcza się zasadniczo szybciej niż ciepły. Jeżeli front chłodny dopędzi znajdujący się przed nim front ciepły, to chłodne masy powietrza spotykając się w warstwach dolnych, wyprą powietrze ciepłe do góry. W wypadku powyższym na powierzchni ziemi powstaje front zwany okluzją, który na mapie oznaczony jest linią fioletową albo .

Okłuzje mogą mieć charakter frontu ciepłego, albo też chłodnego. Powyższe typy okluzji przedstawia w schematycznym przekroju pionowym rys. 2.

ZNACZENIE SYMBOLÓW

Miejsce obserwacji oznaczone jest na mapie kółeczkiem, a wielkość zachmurzenia jak obok:

- — niebo bezchmurne
- — ślady chmur
- ⊙ — $\frac{1}{10}$ pokrycia chmur.
- ⊙ — $\frac{1}{4}$ „ „
- ⊙ — $\frac{1}{2}$ „ „
- ⊙ — $\frac{3}{4}$ pokrycia chmurami
- ⊙ — $\frac{9}{10}$ „ „
- ⊙ — prawie całk. zachmurz. (przerwy)
- ⊙ — zachmurzenie całkowite
- ⊙ — niebo niewidoczne

Kierunek wiatru podany jest na mapie przez strzałkę biegnącą do miejsca obserwacji, a szybkość wiatru — odpowiednią wielkością i ilością piórek przy strzałce jak obok:

- — cisza
- — słaby (2—3 m/sek) wiatr południowy
- — umiarkowany (5—7 m/sek) wiatr wschodni
- — silny (10—13 m/sek) wiatr północny
- ⊙ — gwałtowny (18—22 m/sek) wiatr zachodni

Liczby umieszczone przy stacji oznaczają temperaturę w stopniach, a obserwowane zjawiska oznaczają się następująco:

- ∞ — mgielka
- — mgła przyziemna
- ≡ — mgła przy niebie widocznym
- ≡ — „ „ „ niewidocznym
- ≡ — mgła gęstniejąca
- ≡ — „ słabnąca
- ⊗ — krupy
- ▲ — grad
- ← — igiełki lodowe
- < — błyskawice na horyzoncie
-] — zjawisko występowało w ostatniej godzinie przed obserwacją
- () — zjawisko obserwowane z oddali

Zjawiska	deszcz	dżdż	śnieg	przelotne opady	zameć	burza	ogólna					
Natężenie	z przerwami	ciągły	z przerwami	ciągły	deszcz	śnieg	grad	dolna	górna	burza	ogólna	
Słabe	•	••	•	••	*	**	▽	▽	▽	+	+	R
Umiarkowane	••	•••	••	•••	*•	*••	▽•	▽•	▽•	+	+	R
Silne	•••	••••	•••	••••	*••	*•••	▽••	▽••	▽••	+	+	R

Biblioteka Jagiellońska

1003461790